

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર બે-સો

ભવિષ્યવાણીય પ્રગટતા: દ્વિતીય એકત્રિકરણ અને એડવેન્ટિસ્ટ અંતકાલશાસ્ત્રમાં તેનું મહત્વ

Jeff Pippenger
2024-05-05

અમે પ્રવક્તા યશાયા દ્વારા ઓળખવામાં આવેલા, અને ત્યારબાદ સિસ્ટર વ્હાઇટ દ્વારા પણ ઓળખાવવામાં આવેલા, બીજા ભેગા થવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી ભવિષ્યવાણીય અવધિ પર વિચાર કરી રહ્યા છીએ.

અને તે દિવસે એવું થશે કે યિશાઈનું મૂળ પ્રજાઓ માટે ધ્વજરૂપે ઊભું રહેશે; તેની પાસે જાતિઓ શોધ કરતાં આવશે; અને તેનું નિવાસસ્થાન મહિમામય હશે. અને તે દિવસે એવું થશે કે પ્રભુ પોતાના હાથને બીજી વાર લંબાવીને પોતાની પ્રજાના બચેલા અવશેષને, જે આસૂરથી, અને મિસરથી, અને પત્રોસથી, અને કુશથી, અને એલામથી, અને શિનારથી, અને હામાથથી, અને સમુદ્રના ટાપુઓથી બાકી રહ્યા હશે, તેમને પાછા મેળવશે. અને તે જાતિઓ માટે ધ્વજ ઊભો કરશે, અને ઇઝરાયેલના નિષ્ઠાસિતોને એકત્ર કરશે, અને યહૂદાના વિખેરાયેલા લોકોને પૃથ્વીના ચારેય ખૂણામાંથી ભેગા કરશે. એફ્રાઇમની ઈર્ષ્યા પણ દૂર થઈ જશે, અને યહૂદાના વિરોધીઓ નષ્ટ કરવામાં આવશે: એફ્રાઇમ યહૂદાની ઈર્ષ્યા નહીં કરે, અને યહૂદા એફ્રાઇમને પીડા નહીં આપે. યશાયા 11:10-13.

જ્યારે દેવના અંતિમ દિવસોના લોકો બીજી વાર એકત્રિત કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે શિષ્યોમાં એવી એકતા સ્થાપિત થાય છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ પેન્ટેકોસ્ટ પહેલાં આવેલા દસ દિવસોએ કર્યું હતું, અને જેને યશાયાહ તેવા સમય તરીકે ઉલ્લેખે છે જ્યારે, “એફ્રાઇમની ઈર્ષ્યા પણ દૂર થઈ જશે, અને યહૂદાહના વિરોધીઓ કાપી નાખવામાં આવશે: એફ્રાઇમ યહૂદાહની ઈર્ષ્યા કરશે નહીં, અને યહૂદાહ એફ્રાઇમને સતાવશે નહીં.”

“દેવના લોકો પર પરીક્ષાઓ આવવાની છે અને કાંકરિયાંને ગહુંમાંથી અલગ કરવામાં આવવાના છે. પરંતુ હવે પછી એફ્રાઇમ યહૂદાહનો ઈર્ષ્યા ન કરે, અને યહૂદાહ હવે પછી એફ્રાઇમને પીડા ન આપે. પવિત્ર બનાવાયેલા હૃદયો અને હોઠોમાંથી દયાળુ, કોમળ, કરુણાભર્યા શબ્દો વહેતા નીકળશે. આપણે એકતામાં બંધાયેલા રહીએ તે અનિવાર્ય છે, અને જો આપણે સૌ ખ્રિસ્તની નમ્રતા અને દીનતાને શોધીશું, તો આપણામાં ખ્રિસ્તનું મન હશે, અને આત્માની એકતા રહેશે.” Review and Herald, March 19, 1895.

એકસૂત્રતા તે કાર્યનું એક તત્વ છે, જે ખ્રિસ્ત તે સમયે પૂર્ણ કરે છે જ્યારે તે એક લાખ યુમાલીસ હજારને બીજી વાર એકત્ર કરે છે. તે એકતા પેન્ટેકોસ્ટ સુધી પહોંચાડતા દસ દિવસો દ્વારા, અને એક્સેટર શિબિર-સભાના છ દિવસો દ્વારા પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવી હતી, અને 1856થી 1863 સુધીના સમયગાળા દરમિયાન સિદ્ધ થઈ શકતી, જો 22 ઓક્ટોબર, 1844ની મહાન નિરાશાનો અનુભવ કરનારાઓ પોતાનો માર્ગ ભૂલી ગયા ન હોત.

“પરંતુ નિરાશા પછી આવેલા સંશય અને અનિશ્ચિતતાના સમયગાળામાં, એડવેન્ટના ઘણા વિશ્વાસીઓએ પોતાનો વિશ્વાસ તજી દીધો. મતભેદો અને વિભાજનો પ્રવેશ્યા.... આ રીતે કાર્ય અવરોધિત થયું, અને જગત અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યું. જો સમગ્ર એડવેન્ટિસ્ટ સમુદાય દેવની આજ્ઞાઓ અને ઈસુના વિશ્વાસ પર એકતાબદ્ધ થયો હોત, તો આપણો ઇતિહાસ કેટલો વિશાળ રીતે ભિન્ન હોત!”

“ખ્રિસ્ત તનું આગમન આ રીતે વિલંબિત થવું એ દેવની ઇચ્છા નહોતું. દેવનો એવો હેતુ ન હતો કે તેમના લોકો, ઇઝરાયેલ, અરબ થી માં યાલીસ વર્ષ સુધી ભટકતા રહે. તેમણે તેમને સીધા જ કાનાન દેશ સુધી લઈ જવાની અને ત્યાં તેમને પવિત્ર, સ્વચ્છ, સુખી પ્રજા તરીકે સ્થાપિત કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરી હતી. પરંતુ જેમને તે પ્રથમ પ્રયાસમાં આપણું હતું, તેઓ ‘અવિશ્વાસના કારણે’ અંદર ગયા નહીં (હિબ્રૂ 3:19). તેમના હૃદયો ગણગણાટ, બળવો અને દ્વેષથી ભરેલા હતા, અને તેઓ સાથેની પોતાની વચનબદ્ધ સંધિ તેઓ પૂર્ણ કરી શક્યા નહીં.”

“યાલીસ વર્ષ સુધી અવિશ્વાસ, ગણગણાટ અને બળવાખોરીએ પ્રાચીન ઇઝરાયેલને કાનાન દેશથી બહાર રાખ્યો. એ જ પાપોએ આધુનિક ઇઝરાયેલના સ્વર્ગીય કાનાનમાં પ્રવેશને વિલંબિત કર્યો છે. બંનેમાંથી કોઈપણ પ્રસંગે ઈશ્વરની પ્રતિજ્ઞાઓમાં ખામી નહોતી. પ્રભુની પ્રજામાં હોવાનું દાવો કરનારાઓ વચ્ચે રહેલું અવિશ્વાસ, સંસારિકતા, અપવિત્રીકરણ, અને કલહ જ એ કારણ બન્યાં છે કે જેણે અમને આ પાપ અને શોકના વિશ્વમાં ઘણા વર્ષોથી અટકાવી રાખ્યાં છે.” Selected Messages, book 1, 68, 69.

બીજા દૂતના અવતરણથી પ્રથમ નિરાશા સમયે થયેલા વિખેરાણની ઓળખ થઈ, જેણે વિલંબના સમયનો પ્રારંભ કર્યો; અને પછી તે એક્સેટર કેમ્પ-સભામાં છ દિવસના એવા સમયગાળે પહોંચાડ્યું, જ્યાં સભાના સમાપન સમયે મધ્યરાત્રિના રોદનના સંદેશમાં પવિત્ર આત્માના ઊંડેલાણ પહેલાં જ સંદેશ વિષેની એકતા સિદ્ધ કરવામાં આવી.

22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ત્રીજા દૂતના અવતરણએ મહાન નિરાશાના સમયમાં થયેલા વિખેરાવને દર્શાવ્યો, અને પરમ પવિત્ર સ્થાન સાથે સંબંધિત સત્યો દેવના લોકોને ખુલ્લા કરવામાં આવતા શિક્ષણનો એક સમય આરંભ્યો. 1849 સુધીમાં પ્રભુ પોતાના લોકોને બીજી વાર એકત્ર કરવા માટે પોતાનો હાથ લંબાવી રહ્યા હતા, અને 1851 સુધીમાં 1850નો ચાર્ટ રજૂ કરવામાં આવી રહ્યો હતો. તે ચાર્ટ પાયાભૂત સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, અને એ જ સંદેશનો પણ, જે વિશ્વ સમક્ષ ધ્વજરૂપે ઊંચો કરવામાં આવવાનો હતો.

ખ્રિસ્ત દ્વારા શિષ્યોનું બીજી વાર એકત્રીકરણ તેમના અવતરણ સમયે તાત્કાલિક શરૂ થયું, અને એક્સેટરના લોકોનું એકત્રીકરણ વિલંબના સમયગાળા દરમિયાન શરૂ થયું. 1863ના બળવાના ઇતિહાસમાં, બીજી વારનું એકત્રીકરણ ઓછામાં ઓછું તે શૈક્ષણિક પ્રક્રિયાના પાંચ વર્ષ પછી શરૂ થયું, જે 1844માં મંદિરના પ્રકાશના ખુલાસા સાથે આરંભાઈ હતી. 1848માં, ઇસ્લામ તે વખતે રાષ્ટ્રોને ક્રોધિત કરી રહ્યું હતું. બીજી વારનું એકત્રીકરણ એક ક્રમશઃ પ્રગતિશીલ કાર્ય તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું છે, જે પેન્ટેકોસ્ટ પહેલાં આવેલા દસ દિવસોના આગમનથી, તેમજ એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગના છ દિવસોથી પણ પૂર્ણ થાય છે, અને 1856 સુધીમાં પૂર્ણ થયું હોવું જોઈએ હતું.

તેમના લોકોને બીજી વાર એકત્રિત કરવાની ક્રિયા ત્રીજા દૂતનું સમાપનકાળીન કાર્ય છે, અને તે ખ્રિસ્તના હાથે સંપન્ન થાય છે.

અને જ્યારે શબ્દાથનો દિવસ આવ્યો, ત્યારે તેણે સભાસ્થાને ઉપદેશ આપવાનું શરૂ કર્યું; અને ઘણા લોકો તેને સાંભળી આશ્ચર્યચકિત થયા અને કહેવા લાગ્યા, “આ માણસને આ બધી વાતો ક્યાંથી મળી? અને આ કેવી જ્ઞાનની ભેટ છે જે તેને આપવામાં આવી છે, કે તેની હાથે આવા પરાક્રમી કાર્યો પણ કરવામાં આવે છે?” માર્ક 6:2.

જ્યારે દેવી પ્રતીક અવતરિત થાય છે ત્યારે જે વિખેરાણ થાય છે, તે એવી પરીક્ષણ પ્રક્રિયાની શરૂઆત કરે છે જે અંતે ઉપાસકોના બે વર્ગોને પ્રગટ કરે છે, અને આ રીતે મંદિરને શુદ્ધ કરે છે.

જેનાં હાથે સૂપડું છે, અને તે પોતાનું ખળું સારી રીતે સાફ કરશે, તથા પોતાનું ઘઉં કોઠારમાં એકત્ર કરશે; પરંતુ તે ભૂસીને અણબુઝાતી આગમાં બાળી નાખશે. મથિ 3:12.

તે સમયગાળામાં દેવના લોકોએ દેવદૂતના હાથમાંથી સંદેશ લેવો અને તેને ગ્રહણ કરવો છે.

અને મેં આકાશમાંથી ઊતરતો બીજો એક શક્તિશાળી દેવદૂત જોયો, જે વાદળથી આવરાયેલો હતો; અને તેના શિરે મેઘધનુષ હતું, અને તેનું મુખ જાણે સૂર્ય જેવું હતું, અને તેના પગ અગ્નિના સ્તંભો જેવા હતા; અને તેના હાથમાં એક નાનું પુસ્તક ખુલ્લું હતું; અને તેણે પોતાનો જમણો પગ સમુદ્ર પર અને ડાબો પગ પૃથ્વી પર મૂક્યો. પ્રકટીકરણ 10:1, 2.

19 એપ્રિલ, 1844ના રોજ બીજા દૂતના આગમન સમયે, દેવના લોકો વિખેરાયેલા હતા. તેઓને પ્રથમ વખત 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પ્રકાશિતવાક્ય અધ્યાય નવ, પંદરમી કલમની ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણતા સાથે એકત્ર કરવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ ચાર્ટ પર દર્શાવેલ કેટલીક આકૃતિઓની ગણતરીમાં થયેલી એક ભૂલ ઉપર પ્રભુએ પોતાનો હાથ રાખ્યો હતો.

“મેં જોયું છે કે 1843નો ચાર્ટ પ્રભુના હાથે માર્ગદર્શિત હતો, અને તેમાં ફેરફાર કરવામાં આવવો ન જોઈએ; કે આંકડા એવા જ હતા જેમ તે ઇચ્છતા હતા; કે તેમનો હાથ તેના ઉપર હતો અને કેટલાક આંકડામાં રહેલી એક ભૂલને ઢાંકી રાખતો હતો, જેથી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી કોઈ તેને જોઈ શક્યું નહીં.” Early Writings, 74.

તેમના હસ્તના હટાવી લેવાથી સેમ્યુઅલ સ્નોને તે વિલંબિત થયેલ દર્શન માટેની યોગ્ય તારીખ નિર્ધારિત કરવાની મંજૂરી મળી.

“તે વિશ્વાસુ, નિરાશ થયેલાં લોકો, જે સમજી શકતા નહોતા કે તેમના પ્રભુ કેમ આવ્યા નહીં, તેઓને અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યા નહોતા. ફરીથી તેમને પ્રેરિત કરવામાં આવ્યા કે તેઓ પોતાના બાઇબલોમાં ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓની તપાસ કરે. પ્રભુનો હાથ આ આંકડાઓ પરથી દૂર કરવામાં આવ્યો, અને ભૂલ સમજાવવામાં આવી. તેમણે જોયું કે ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓ 1844 સુધી પહોંચતા હતા, અને એ જ પુરાવો, જે તેમણે દર્શાવવા માટે રજૂ કર્યો હતો કે ભવિષ્યવાણીના સમયગાળાઓ 1843માં પૂર્ણ થયા, તે સાબિત કરતો હતો કે તેઓ 1844માં સમાપ્ત થશે.” Early Writings, 237.

પ્રથમ અને દ્વિતીય દૂતોનો ઇતિહાસ ખ્રિસ્તના હાથે સંબંધિત માર્ગચિહ્નોની એક શ્રેણી સમાવે છે. જ્યારે તેઓ 11 ઓગસ્ટ, 1840 અને 19 એપ્રિલ, 1844ના રોજ અવતરી આવ્યા, ત્યારે તેમના હાથે એક સંદેશ હતો. મે 1842માં 1843ના ચાર્ટની રચના અને પ્રકાશનને દિશા આપનાર તેમનો જ હાથ હતો. ચાર્ટમાં આંકડાઓની ભૂલને સીલ કરનાર પણ તેમનો જ હાથ હતો. તે પ્રથમ નિરાશાની વિખેરાઈ જવા પામ્યા પછી, ચિરમિયા ખ્રિસ્તના હાથને કારણે એકલો બેઠો. પછી તેમણે પોતાનો હાથ દૂર કર્યો, અને આ રીતે મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ અસીલિત કર્યો. પોતાના લોકોને બીજી વાર એકત્ર કરવા માટે તેમનો હાથ લંબાવવાનો કાર્ય પ્રથમ નિરાશાથી લઈ એક્સેટર શિબિર-સભા સુધી થયું, જેમ પવિત્ર આત્માના ઊંડેલાના પૂર્વે દસ દિવસ માટે શિષ્યો અંતે યેરુશાલેમમાં એકત્ર કરવામાં આવ્યા હતા. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ તૃતીય દૂતના આગમન સમયે પ્રભુએ પોતાનો હાથ ઊંચો કર્યો.

અને જે દેવદૂતને મેં સમુદ્ર પર અને પૃથ્વી પર ઊભેલો જોયો હતો તેણે પોતાનો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચો કર્યો, અને જે સદાકાળ સર્વકાળ જીવતો છે, જેણે સ્વર્ગ અને તેમાંની વસ્તુઓ, પૃથ્વી અને તેમાંની વસ્તુઓ, અને સમુદ્ર અને તેમાંની વસ્તુઓનું સર્જન કર્યું છે, તેના શપથ કરીને કહ્યું કે હવે સમય વધુ રહેશે નહીં. પ્રકાશિત વાક્ય 10:5, 6.

11 ઓગસ્ટ 2, 1840ની પ્રથમ સભાથી લઈને 22 ઓક્ટોબર, 1844 સુધી પ્રથમ અને દ્વિતીય દૂતનો ઇતિહાસ ખ્રિસ્તના હાથે ચિહ્નિત થયેલો છે. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે તૃતીય દૂત અવતર્યો, અને મહાન નિરાશા દ્વારા નાનકડું મિલ્કેટ ટોળું વિખેરાઈ ગયું. તે દિવસે ખ્રિસ્ત તે પોતાનો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચો કર્યો અને શપથ ખાધો કે સમય હવે વધુ રહેશે નહીં.

1844 થી 1863 સુધીના ઇતિહાસમાં બીજી ભેગી કરણની શરૂઆત ત્યારે થઈ, જ્યારે ખ્રિસ્તે પોતાનો હાથ ઊંચો કર્યો, અને તે જ સમયે પોતાના હાથે ખાવા માટેનો એક સંદેશ પણ ધરાવ્યો હતો. ત્યારબાદ 1849 માં, તેણે પોતાના વિખેરાયેલા લોકોને એકત્ર કરવા માટે બીજી વાર પોતાનો હાથ આગળ વધાર્યો. તે લોકો મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશથી એકત્ર થયેલા હતા, અને જ્યારે આગોતરું કહેવાયેલ ઘટના બની નહોતી ત્યારે તેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા. એક્સિસ્ટર કેમ્પ મિટિંગમાં ખ્રિસ્તે પોતાના ઝૂંડને એકત્ર કર્યું અને સંદેશ પર તેઓને એકતા આપી, જેમ તેણે પેન્ટેકોસ્ટ પહેલાં આવેલા દસ દિવસોમાં કર્યું હતું. ફિલાડેલ્ફિયન મિલરાઇટસ એક્સિસ્ટર કેમ્પ મિટિંગમાંથી નીકળ્યા અને પેન્ટેકોસ્ટને પુનરાવર્તિત કર્યું. 1856 માં, ખ્રિસ્ત તે ચળવળની બહાર હતો જે લાઓદિકિયા સ્થિતિમાં પરિવર્તિત થઈ ગઈ હતી, કારણ કે ખ્રિસ્ત લાઓદિકિયાના હૃદયની બહાર ઊભો રહી ખટખટાવે છે, પ્રવેશ માગે છે.

જો, હું દ્વારે ઊભો છું અને ઠોકરું છું; જો કોઈ મારા અવાજને સાંભળે અને દ્વાર ખોલે, તો હું તેની પાસે અંદર આવીશ, અને તેની સાથે ભોજન કરીશ, અને તે મારી સાથે કરશે. પ્રકાશન 3:20.

1856માં, ખ્રિસ્તનો હાથ લાઓદિકિયાના મિલરાઇટ આંદોલનના દ્વાર પર ખખડાવી રહ્યો હતો, પરંતુ કોઈ પરિણામ ન આવ્યું. 1849માં, એટલે કે સાત વર્ષ પહેલાં, તેમણે પોતાની પ્રજાને બીજી વાર એકત્રિત કરવાનું આરંભ્યું હતું, પરંતુ શંકા અને અનિશ્ચિતતાએ ફિલાદેલ્ફિયાના આંદોલનને અટકાવી દીધું.

“જો 1844ની મહાન નિરાશા પછી એડવેન્ટિસ્ટોએ પોતાના વિશ્વાસને દૃઢપણે પકડી રાખ્યો હોત અને દેવની ખુલતી પ્રભુવ્યવસ્થામાં એકતાથી આગળ વધ્યા હોત, ત્રીજા દૂતનો સંદેશ સ્વીકારીને પવિત્ર આત્માની શક્તિમાં તેને જગતમાં જાહેર કર્યો હોત, તો તેઓએ દેવનું ઉદ્ધાર જોયું હોત; પ્રભુએ તેમના પ્રયત્નો સાથે પરાક્રમપૂર્વક કાર્ય કર્યું હોત; કાર્ય પૂર્ણ થઈ ગયું હોત; અને ખ્રિસ્ત આ પહેલાં જ આવી પોતાના લોકોને તેમના પ્રતિફળ માટે સ્વીકારવા આવ્યા હોત. પરંતુ નિરાશા પછી આવેલા સંશય અને અનિશ્ચિતતાના સમયગાળામાં એડવેન્ટ વિશ્વાસીઓમાંના અનેકોએ પોતાનો વિશ્વાસ છોડી દીધો.... આ રીતે કાર્યમાં અવરોધ આવ્યો, અને જગત અંધકારમાં છોડી દેવાયું. જો સમગ્ર એડવેન્ટિસ્ટ સમુદાય દેવની આજ્ઞાઓ અને ઇસુના વિશ્વાસ પર એક થયો હોત, તો આપણો ઇતિહાસ કેટલો વ્યાપક રીતે ભિન્ન રહ્યો હોત!” Evangelism, 695.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે ખ્રિસ્તે પોતાના અંતિમ દિવસના લોકોને એકત્ર કર્યા; ત્યારબાદ 18 જુલાઈ, 2020ના દિવસે તેઓ વિખેરાઈ ગયા. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે જે લોકો એકત્ર કરવામાં આવ્યા હતા તેમણે ખ્રિસ્તના હાથમાંથી ગુપ્ત પુસ્તક લીધું અને તેને ખાધું. 18 જુલાઈ, 2020ના દિવસે તેમણે તેમના ઊંચે ઉઠાવેલા હાથ દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલી આજ્ઞાનો અસ્વીકાર કર્યો, જેણે આ ઓળખાવ્યું હતું કે “સમય હવે રહેશે નહીં.”

ફિલાડેલ્ફિયન મિલરાઇટોએ 1843 ની તેમની ખોટી આગાહી માં કોઈ બળવો પ્રગટ કર્યો નહોતો, કારણ કે તેમણે પ્રભુએ પ્રકાશિત કર્યો હતો તે સર્વ પ્રકાશ અનુસાર કાર્ય કર્યું હતું; પરંતુ 18 જુલાઈ, 2020ના રોજ ત્રીજા દેવદૂતના આંદોલનના લાઓદિકિયાઓએ તેમના હસ્ત સાથે સંકળાયેલા પ્રકાશ વિરુદ્ધ બળવો કર્યો. 1844 પછી, પ્રથમ દેવદૂતનું ફિલાડેલ્ફિયન આંદોલન “શંકા અને અનિશ્ચિતતાના સમયગાળામાં” “તેમનો વિશ્વાસ છોડી દીધો,” અને લાઓદિકિયાઓ બન્યા.

1856 સંક્રમણના તે બિંદુનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતિમ દિવસોમાંના દેવના લોકો માટે સંક્રમણના એક બિંદુનું પ્રતિરૂપ દર્શાવે છે.

1849 અને 1856 વચ્ચેના સાત વર્ષોના ક્યાંક એક સમયગાળામાં ફિલાદેલ્ફિયન મિલરાઇટ યળવળે પોતાના લોકોને બીજી વાર એકત્ર કરવા માટે લંબાઈ રહેલા પ્રભુના હાથનો વિરોધ કર્યો, અને વચન એવું હતું કે તે સમયે તે ભૂતકાળમાં જે કર્યું હતું તે કરતાં વધુ કરશે.

“23 સપ્ટેમ્બરે, પ્રભુએ મને દર્શાવ્યું કે તેણે પોતાના પ્રજાના અવશેષને પુનઃપ્રાપ્ત કરવા બીજી વાર પોતાનો હાથ લંબાવ્યો છે, અને આ ભેગા કરવાની ઘડીએ પ્રયત્નો દ્વિગુણિત થવા જોઈએ. વિખેરાવના સમયમાં ઇઝરાયલને પ્રહાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તે છિન્નભિન્ન થયો હતો; પરંતુ હવે ભેગા કરવાની ઘડીએ દેવ પોતાનાં લોકોને આરોગ્ય આપશે અને તેમના ઘા બાંધી દેશે. વિખેરાવમાં, સત્ય પ્રસારિત કરવા કરાચેલા પ્રયત્નોનો બહુ ઓછો પ્રભાવ પડતો હતો, તેઓએ બહુ થોડું કે કશું જ સિદ્ધ કર્યું નહોતું; પરંતુ ભેગા કરવાની ઘડીએ, જ્યારે દેવે પોતાના લોકોને ભેગા કરવા પોતાનો હાથ કાર્યરત કર્યો છે, ત્યારે સત્ય પ્રસારિત કરવાના પ્રયત્નો તેમનો નિર્ધારિત પ્રભાવ પેદા કરશે. કાર્યમાં સૌએ એકતાબદ્ધ અને ઉત્સાહી હોવું જોઈએ. મેં જોયું કે હવે, આ ભેગા કરવાની ઘડીએ, આપણું માર્ગદર્શન કરવા માટે વિખેરાવના સમયના ઉદાહરણોનો કોઈ વ્યક્તિએ ઉલ્લેખ કરવો તે લજ્જાસ્પદ વાત હતી; કારણ કે જો દેવ હવે આપણા માટે ત્યારે જેટલું જ કરે, તેથી વધુ ન કરે, તો ઇઝરાયલ કદી ભેગું ન થાય. જેટલું પ્રચાર દ્વારા સત્યનું ઘોષણ કરવું આવશ્યક છે, તેટલું જ તેને પત્રમાં પ્રકાશિત કરવું પણ આવશ્યક છે.” Review and Herald, November 1, 1850.

સ્પષ્ટ છે કે પ્રભુએ પોતાના કાર્યને એકતામાં આગળ ધપાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો, પરંતુ એ એકતા સ્પષ્ટપણે ભંગ થઈ ગઈ હતી, અને “નિરાશા પછી આવેલા શંકા અને અનિશ્ચિતતાના સમયગાળામાં, એડવેન્ટ વિશ્વાસીઓમાંના ઘણાં લોકોએ પોતાનો વિશ્વાસ ત્યજી દીધો.” The Present Truth (પછીથી Review and Herald) નું પ્રકાશન 1849માં શરૂ થયું, અને 1851 સુધીમાં 1850નું ચાર્ટ ઉપલબ્ધ હતું, પરંતુ 1856 સુધીમાં લેવિયવ્યવસ્થા છવીસના “સાત સમય” નો સંદેશ અધૂરો જ રહી ગયો હતો. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ જે સંદેશ પરથી મુદ્રા દૂર કરવામાં આવી હતી, તે ત્યારે પ્રગટ થયો જ્યારે તેવીસ સો વર્ષો અને બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષોની સમયભવિષ્યવાણીઓ પૂર્ણ થઈ.

તે સમયે શબ્દાથ એ એવો ઉપદેશ હતો જે અન્ય ઉપદેશો કરતાં ઉપર તેજસ્વી રીતે ઝળહળતો હતો, અને બાર વર્ષ સુધી પરીક્ષણની એક પ્રક્રિયા આગળ વધતી રહી, જ્યાં સુધી 1856માં અંતિમ પરીક્ષા આવી પહોંચી ન હતી. તે પરીક્ષા જમીન માટેના શબ્દાથ-વિશ્વામ વિષે હતી, અને તે એવી પરીક્ષણ-પ્રક્રિયાનો અંત સૂચવતી હતી જે મનુષ્યો માટેના શબ્દાથ-વિશ્વામથી શરૂ થઈ હતી. આ પરીક્ષણકાળે આલ્ફા અને ઓમેગાની મુદ્રા ધારણ કરી હતી. 1856 એ મિલરે શોધેલી પ્રથમ પાયાની સત્યતા પર જ્ઞાનના વધારાનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું; તેથી તે સ્તરે પણ તેમાં આલ્ફા અને ઓમેગાની મુદ્રા હતી. શબ્દાથનું સત્ય, જે દેવના પવિત્ર બનાવાયેલા લોકોનું ચિહ્ન છે, તેને સાતમી તૂરીના નાદ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, જ્યારે વિશ્વાસીમાં રહેલા ખ્રિસ્તનું રહસ્ય—મહિમાની આશા—પૂર્ણ થાય છે. “સાત સમય” પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે ફૂંકવાની જે જુબિલીની તૂરી હતી તેના દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામ્યું હતું.

1856થી 1863 સુધીના સાત વર્ષોએ ચેરુશાલેમમાં શિષ્યો માટેના દસ દિવસોનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું, અને ફિલાદેલ્ફિયન મિલરાઇટો માટે એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગના છ દિવસોનું પણ; પરંતુ દુઃખની વાત એ છે કે આ સમયગાળો તેવા લોકોનું દૃષ્ટાંત બની ગયો, જેઓ પરિવર્તનકાળ દરમિયાન પ્રભુ જેમ તેમનું નેતૃત્વ કરે છે તેમ તેમના અનુસરણ કરવાનો ઇનકાર કરે છે. પ્રથમ અને બીજા દૂતનો ઇતિહાસ, જે સાત ગર્જનાઓનો ઐતિહાસિક સમયગાળો છે, એ દર્શાવે છે કે 19 એપ્રિલ, 1844થી પ્રભુએ પોતાના લોકોને બીજી વાર એકત્ર કરવા માટે પોતાનો હાથ લંબાવ્યો, અને તે આજ્ઞાકારી પ્રતિસાદનું દૃષ્ટાંત આપે છે, જેમ જ્ઞાનીજનોએ ખ્રિસ્તને અનુસરીને પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કર્યો.

પ્રથમ કાદેશનો ઇતિહાસ, જે 1844થી 1863 સુધીના ત્રીજા દૂતનો ઇતિહાસ છે, એ દર્શાવે છે કે પ્રભુ ફરી એકવાર પોતાની પ્રજાને બીજી વાર એકત્ર કરવા માટે પોતાનો હાથ લંબાવે છે; પરંતુ તે ઇતિહાસમાં બળવો

પ્ર ગટ થાય છે. હવે, ત્રીજી વાર, જુલાઈ 2023થી, પ્ર ભુ ફરી પોતાની પ્ર જા ને બીજી વાર એકત્ર કરવા માટે પોતાનો હાથ લંબાવી રહ્યો છે, અને તેઓ આજ્ઞા આપી ફિલાદેલ્ફિ ફ્યુનો તરીકે બીજા કાદેશને પૂર્ણ કરશે; કારણ કે સત્ યની સહી આ ત્રણ સમયોને એવી રીતે ઓળખાવે છે કે આરંભ અને અંત આજ્ઞા આપી ફિલાદેલ્ફિ ફ્યુનોનું પ્ર તિનિધિત્વ કરે છે, અને મધ્યનું ઉદાહરણ અનાજ આપી લાઉદિકિયનોનું છે.

આ અભ્યાસને અમે આવતા લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“શું મંડળીઓ લાઓદિકિયાનો સંદેશ સાંભળશે? શું તેઓ પસ્તાવો કરશે, કે પછી, સર્વોત્તમ ગાંભીર્યપૂર્ણ સત્યનો સંદેશ—ત્રીજા દેવદૂતનો સંદેશ—જગતને જાહેર કરવામાં આવી રહ્યો હોવા છતાં, તેઓ પાપમાં જ આગળ વધશે? આ દયાનો અંતિમ સંદેશ છે, પડેલા જગત માટેની અંતિમ ચેતવણી છે. જો દેવની મંડળી ઉષ્માહીન બની જાય, તો તે દેવની કૃપામાં એટલી જ નાપસંદ ઠરે છે જેટલી તેવી મંડળીઓ, જેઓને પતિત થઈ ગયેલી, દૈતોનું નિવાસસ્થાન, અને દરેક અશુદ્ધ આત્માનો આવાસ, તથા દરેક અશુદ્ધ અને ઘણાસ્પદ પક્ષીનું પિંજરું બની ગયેલી તરીકે દર્શાવવામાં આવી છે. જેઓને સત્ય સાંભળવા અને સ્વીકારવા માટે અવસર મળ્યા છે અને જેઓએ પોતાને સાતમા-દિવસના એક્ઝેન્ટિસ્ટ મંડળી સાથે જોડ્યા છે, પોતાને દેવની આજ્ઞાઓ પાળનાર પ્રજા કહે છે, છતાં દેવ પ્રત્યે તેમનામાં નામમાત્રની મંડળીઓ કરતાં વધુ જીવંતતા અને સમર્પણ નથી, તેઓ પણ દેવની મારીઓનો ભોગ નિશ્ચિતપણે એટલાં જ થશે જેટલાં દેવના કાયદાનો વિરોધ કરતી મંડળીઓ થશે. માત્ર તેઓ જ, જેઓ સત્ય દ્વારા પવિત્ર કરાયેલા છે, તે રાજવી કુટુંબનો ભાગ બનશે તે સ્વર્ગીય નિવાસસ્થાનોમાં, જેને ખ્રિસ્તે તેને પ્રેમ કરનારાઓ અને તેની આજ્ઞાઓ પાળનારાઓ માટે તૈયાર કરવા જવાનું કર્યું છે.”

“જે કહે છે, હું તેને ઓળખું છું, અને તેની આજ્ઞાઓનું પાલન કરતો નથી, તે ખોટો છે, અને સત્ય તેમાં નથી’ [1 John 2:4]. તેમાં તે બધા લોકોનો સમાવેશ થાય છે, જેઓ દેવના જ્ઞાનનો દાવો કરે છે, અને તેની આજ્ઞાઓનું પાલન કરવાની વાત કરે છે, પરંતુ સારા કાર્યોથી તે પ્રગટ કરતા નથી. તેઓને તેમના કર્મો અનુસાર પ્રાપ્તિ થશે. ‘જે કોઈ તેમાં સ્થિર રહે છે, તે પાપ કરતો નથી; જે કોઈ પાપ કરે છે, તેણે તેને જોયો નથી, ને તેને ઓળખ્યો પણ નથી’ [1 John 3:6]. આ તમામ ચર્ચના સભ્યોને સંબોધીને કહેવામાં આવ્યું છે, જેમાં Seventh-day Adventist ચર્ચના સભ્યો પણ સમાવેશ પામે છે. ‘હે નાનાં બાલકો, કોઈ તમને ભ્રમિત ન કરે: જે ધર્મ કરે છે, તે ધર્મી છે, જેમ કે તે ધર્મી છે. જે પાપ કરે છે, તે શેતાનનો છે; કારણ કે શેતાન આદિથી પાપ કરતો આવ્યો છે. આ હેતુસર દેવનો પુત્ર પ્રગટ થયો, જેથી તે શેતાનનાં કાર્યોનો નાશ કરે. જે કોઈ દેવથી જન્મેલો છે, તે પાપ કરતો નથી; કારણ કે તેનું બીજ તેમાં રહે છે; અને તે પાપ કરી શકતો નથી, કારણ કે તે દેવથી જન્મેલો છે. આમાં દેવનાં સંતાનો અને શેતાનનાં સંતાનો પ્રગટ થાય છે: જે કોઈ ધર્મ કરતો નથી, તે દેવનો નથી, અને તે પણ નહીં જે પોતાના ભાઈને પ્રેમ કરતો નથી’ [1 John 3:7-10].”

“જે બધા પોતાને શબ્દાથ-પાળનાર એક્ઝેન્ટિસ્ટો હોવાનો દાવો કરે છે, અને છતાં પાપમાં જ ચાલ્યા કરે છે, તેઓ દેવની દૃષ્ટિએ ખોટા છે. તેમનો પાપમય માર્ગ દેવના કાર્યનો વિરોધ કરનાર છે. તેઓ બીજાઓને પાપમાં દોરી રહ્યા છે. અમારા ચર્ચના દરેક સભ્યને દેવ તરફથી આ વચન આવે છે, ‘અને તમારા પગ માટે સીધા માર્ગો બનાવો, જેથી જે લંગડું છે તે માર્ગમાંથી ભટકી ન જાય; પરંતુ તે સારું થાય. સર્વ મનુષ્યો સાથે શાંતિનો અને પવિત્રતાનો અનુસરો, જેના વિના કોઈ મનુષ્ય પ્રભુને જોઈ શકશે નહીં: સાવધાનીથી જોતા રહો કે કોઈ દેવની કૃપાથી વંચિત ન રહી જાય; એવું ન થાય કે કડવાશનું કોઈ મૂળ ઉગીને તમને કલેશ આપે, અને તેથી ઘણા અશુદ્ધ બને; એવું ન થાય કે કોઈ વ્યભિચારી, અથવા એસાવ જેવો અપવિત્ર મનુષ્ય હોય, જેણે એક જ ગ્રાસ ભોજન માટે પોતાનો જેઠાઈનો હક વેચી નાખ્યો. કારણ કે તમે જાણો છો કે ત્યાર પછી, જ્યારે તેણે આશીર્વાદનો વારસદાર થવા ઇચ્છ્યું, ત્યારે તેને નકારવામાં આવ્યો; કારણ કે તેણે પસ્તાવા માટે કોઈ સ્થાન મેળવ્યું નહીં, જોકે તેણે તેને આંસુઓ સાથે કાળજીપૂર્વક શોધ્યું’ [હિબ્રૂઓ 12:13-17].”

“આ વાત ઘણા એવા લોકો પર લાગુ પડે છે, જેઓ સત્ યમાં વિશ્વ ાસ કરવાનો દાવો કરે છે. પોતાની કામુક પ્ર વૃત્તિ ઓનો ત્ યાગ કરવા કરતાં, તેઓ શેતાનની ભ્રામક કપટયુક્તિ હેઠળ શિક્ષણની ખોટી દિશામાં આગળ વધે છે. પાપને પાપરૂપે ઓળખવામાં આવતું નથી. તેમની અંતઃકરણો જ અપવિત્ર થઈ ગયેલી છે, તેમના હૃદયો ભ્રષ્ટ થયેલા છે, અત્રે સુધી કે તેમના વિચારો પણ સતત ભ્રષ્ટ છે. શેતાન તેમનો ચારા તરીકે ઉપયોગ કરે છે, જેથી આત્મા ાઓને અશુદ્ધ આચરણો તરફ લલચાવી શકે, જે આખા અસ્તિત્વને અપવિત્ર કરે છે. ‘જેણે મોશીના કાનૂનને [જે દેવનું કાનૂન હતું] તિરસ્કાર્યું, તે બે કે ત્રણ સાક્ષીઓના આધારે દયાવિના મરણ પામ્યો: તો તમે શું માનો છો, જે મનુષ્યે દેવના પુત્રને પગ નીચે ત્રાંપી નાખ્યો છે, અને જે કરારના રક્તને, જેના દ્વારા તે પવિત્ર કરવામાં આવ્યો હતો, અપવિત્ર વસ્તુ ગણાયું છે, અને કૃપાના આત્મા ાનો અપમાન કર્યો છે, તે કેટલા વધુ કઠોર દંડનો પાત્ર ગણાશે? કેમ કે અમે તેને જાણીએ છીએ જેણે કહ્યું છે, બદલો લેવો મારો અધિકાર છે, હું જ પ્રતિફળ આપીશ, પ્રભુ કહે છે. અને ફરી, પ્રભુ પોતાના લોકોને ન્યાય કરશે. જીવતા દેવના હાથમાં પડવું ભયંકર વાત છે’ [હિબ્રૂઓ 10:28–31].” Manuscript Releases, volume 19, 176, 177.